

Κυριακή 1 Οχτώβρη 2017

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Σελίδα 6

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Καπιταλισμός που ρυπαίνει και σκοτώνει

Αν ένα μικρό ναυάγιο τόσο κοντά στο αρμόδιο υπουργείο, προκάλεσε τελικά τέτοια καταστροφή στον Σαρωνικό, ο καθένας μπορεί να σκεφτεί τι πρόκειται να συμβεί σε ένα ατύχημα μεγάλης έκτασης. Το πρόσφατο παράδειγμα του ναυαγίου «Αγία Ζώνη II» ανέδειξε με χαρακτηριστικό τρόπο όλη την παθογένεια ενός συστήματος όπου η οικονομία λειτουργεί νόμιμα και παράνομα με γνώμονα το καπιταλιστικό κέρδος. Παθογένεια η οποία αγκαλιάζει το σύνολο των τομέων της αστικής πολιτικής, όπως την πρόληψη, τον κρατικό έλεγχο, την αντιμετώπιση ατυχημάτων και της βιομηχανικής ρύπανσης, τις εργασιακές σχέσεις και τις συνθήκες εργασίας, το λαθρεμπόριο καυσίμων, το νομοθετικό πλαίσιο που αφορά στην αδειοδότηση και λειτουργία των επιχειρήσεων.

Τα σαπιοκάραβα και ο κίνδυνος ναυαγίων που απασχόλησαν ιδιαίτερα τη δημόσια συζήτηση τις τελευταίες μέρες, είναι μόνο μια απ' τις πολλές πλευρές του διαρκούς κινδύνου που αντιμετωπίζουμε. Ας σκεφτούμε μόνο τις συνέπειες από ένα πιθανό ατύχημα στην έρευνα και εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου στο Ιόνιο και το Κρητικό Πέλαγος, τις συνέπειες απ' τη μόνιμη βιομηχανική ρύπανση σε ποτάμια όπως ο Ασωπός και πολύ περισσότερο τις ολέθριες συνέπειες για το λαό από ένα πολεμικό χτύπημα στις βάσεις των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ που παραμένουν στη χώρα μας.

Eurokinissi

Συνέπειες για την ίδια τη ζωή μας, την υγεία μας, αλλά και τη γεωργική παραγωγή, την κτηνοτροφία, την αλιεία, τον επισιτισμό, τον τουρισμό και τόσες άλλες πλευρές της οικονομικής ζωής, που μας ζητούν να επωμιστούμε για να ανακάμψει και να αυξηθεί η κερδοφορία του κεφαλαίου.

Οποιο απ' τα πρόσφατα επίκαιρα ζητήματα και αν θυμηθούμε, απ' τις καλοκαιρινές πυρκαγιές μέχρι την εξόρυξη χρυσού στη Χαλκιδική, τα αστικά κόμματα **μας καλούν να διαλέξουμε ποια από τις ανάγκες μας πρέπει να θυσιάσουμε για να μη θιχτεί η κερδοφορία των μονοπωλιακών ομίλων**. Μας καλούν να διαλέξουμε αν προτιμάμε τις θέσεις εργασίας ή την προστασία της δημόσιας υγείας και του περιβάλλοντος.

Η κάλπικη αντιπαράθεση ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ ξεπερνά κάθε όριο γελοιοτήτας, όταν ανάλογα με το θέμα της επικαιρότητας **αλληλοκατηγορούνται με**

εναλλασσόμενους ρόλους, πότε του «προστάτη του περιβάλλοντος» και πότε του αποτελεσματικού διαχειριστή στην «ανεμπόδιστη προσέλευση επενδύσεων».

Δυστυχώς η κατάσταση είναι πολύ σοβαρή και δεν προσφέρεται για ψυχαγωγία.

Σημαντικές οι επιπτώσεις από τη ρύπανση και τα ατυχήματα

Τα μεγάλα ατυχήματα που έχουν συμβεί **διεθνώς με αποτέλεσμα διαρροή πετρελαιοειδών** είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο εργαζομένων, μεγάλη οικολογική καταστροφή, κοινωνικοοικονομικές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην υγεία των εργαζομένων και των κατοίκων, υπογραμμίζουν τη σημασία του θέματος. Αναφερόμαστε ενδεικτικά στα ατυχήματα με πυρκαγιά - έκρηξη **σε πλατφόρμες εξόρυξης** υδρογονανθράκων (π.χ. «Deep Water Horizon» στον Κόλπο του Μεξικού το 2010 με 11 νεκρούς, «Piper Alpha» στη Βόρεια Θάλασσα το 1988 με 167 νεκρούς) και σε **ατυχήματα με πετρελαιοφόρα** (π.χ. «Prestige» το 2002 στην Ισπανία, «Exxon Valdez» στην Αλάσκα το 1989, «Sea Empress» το 1996 στο Ην. Βασίλειο, «MV Braer» το 1993 στη Σκωτία, «Erika» το 1999 στη Γαλλία, «Tasman Spirit» 2003 στο Πακιστάν, «Hubei Spirit» στη Ν. Κορέα το 2007).

Το μέγεθος των επιπτώσεων ενός μεγάλου ατυχήματος που περιλαμβάνει διαρροή πετρελαιοειδών εξαρτάται από το είδος και την ποσότητα του φορτίου, από τη μορφολογία της περιοχής, από τις καιρικές συνθήκες, από το πόσο γρήγορα και σε τι βαθμό λαμβάνουν χώρα διαδικασίες αντιμετώπισης του ατυχήματος, καθώς και

από το ποιοι και πόσο εκτίθενται σε επικίνδυνες ουσίες. Οι συνέπειες από ένα τέτοιο ατύχημα δεν αφορούν μόνο στο οικοσύστημα και την ανθρώπινη υγεία, αλλά και τις κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις.

Το πετρέλαιο επιδρά στο **θαλάσσιο οικοσύστημα** άμεσα και μακροπρόθεσμα. Οι αρνητικές επιδράσεις αφορούν την αναπαραγωγή, την ανάπτυξη και τη συμπεριφορά των οργανισμών. Επικίνδυνες ουσίες περνούν, επίσης, μέσω της βιοσυσσώρευσης στη διατροφική αλυσίδα και τελικά στον άνθρωπο. Ο χρόνος που απαιτείται για την **αποκατάσταση του θαλάσσιου οικοσυστήματος** εξαρτάται από το μέγεθος του ατυχήματος. Μπορεί να απαιτηθούν δεκαετίες.

Όσον αφορά την **ανθρώπινη υγεία**, υπάρχουν άμεσες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις, οι οποίες εξαρτώνται από το μέγεθος και το είδος του ατυχήματος. Η έκθεση σε πετρελαιοειδή μέσω της αναπνοής, του δέρματος, της κατάποσης, μπορεί να προκαλέσει πονοκεφάλους, δερματικά εξανθήματα, ερεθισμό στα μάτια, γαστρεντερικές διαταραχές, μυοσκελετικά προβλήματα, άσθμα και άλλα αναπνευστικά προβλήματα, ηπατοτοξικά, ορμονικές διαταραχές, αιματολογικά προβλήματα και άλλες παθήσεις, ανάλογα με τον τρόπο και το **μέγεθος της έκθεσης. Πιο ευάλωτα είναι τα μικρά παιδιά**. Για παράδειγμα, σε μελέτη που πραγματοποιήθηκε μετά το ατύχημα του «Hubei Spirit» στη Ν. Κορέα, καταγράφηκε η εκδήλωση άσθματος σε παιδιά των κατοίκων της περιοχής που είχαν εκτεθεί στο πετρέλαιο.

Υπάρχουν διεθνείς επιστημονικές μελέτες που διερευνούν τις μακροπρόθεσμες επιδράσεις πετρελαιοκηλίδων στην υγεία των κατοίκων των περιοχών που επλήγησαν και των εργαζομένων - εθελοντών που έλαβαν μέρος στις διαδικασίες καθαρισμού. Σε ορισμένες από αυτές η μελέτη εστιάζεται στην πιθανότητα καρκινογένεσης.

Σε γνωστά μεγάλα ατυχήματα έχει διαπιστωθεί σημαντική επίδραση **στη χλωρίδα και πανίδα** στις ακτές που ρυπάνθηκαν. Η δημιουργία ιζήματος με παρουσία πετρελαίου στον πυθμένα των θαλασσών, με την ταυτόχρονη απουσία οξυγόνου και φωτός με αποτέλεσμα να παραμένει ανέπαφο για μεγάλο διάστημα, οδηγεί σε μακροπρόθεσμες επιδράσεις. Για παράδειγμα, έχει παρατηρηθεί σημαντική μείωση πληθυσμών διαφορών ειδών, όπως καβούρια, μύδια, στρείδια κ.λπ., για αρκετά χρόνια μετά από ατύχημα. Πολλά ψάρια πεθαίνουν ή καταστρέφονται τα αυγά και οι προνύμφες, αναπτύσσονται όγκοι και άλλες ασθένειες, ακόμη και σε χαμηλές συγκεντρώσεις τοξικών ουσιών αποκτούν οσμή και γεύση που τα κάνει μη καταναλώσιμα. Σημαντική είναι η μακροπρόθεσμη επίδραση στη δυνατότητα αναπαραγωγής, στην αντοχή των οργανισμών στις ασθένειες (π.χ. ψάρια, οστρακοειδή).

Στις επιπτώσεις μιας πετρελαιοκηλίδας περιλαμβάνεται το σύνολο αυτών που **αφορούν στην οικονομία και τη ζωή των κατοίκων** της ευρύτερης περιοχής, που δεν περιορίζεται μόνο στον τομέα της αλιείας και στην καταστροφή των ιχθυοκαλλιεργειών. Αναφερόμαστε στις επιπτώσεις στην κατοικία, την εστίαση, την αναψυχή, στον τουρισμό, σε μονάδες αφαλάτωσης, στο σύνολο των δραστηριοτήτων μιας περιοχής.

Επίσης, πρέπει να υπογραμμίσουμε ότι οι **πηγές της ρύπανσης** δεν περιορίζονται μόνο σε ατυχήματα. Άλλες πηγές ενδεικτικά είναι τα βιομηχανικά και αστικά απόβλητα, τα απόβλητα των πλοίων κατά την κανονική λειτουργία τους (π.χ. ρίψη αποβλήτων, λειτουργικές απορρίψεις φορτίου), η εξόρυξη πετρελαίου, οι διαρροές κατά τη μεταφορά πετρελαιοειδών με αγωγούς κ.λπ. Όλες αυτές οι δραστηριότητες, στο βαθμό που καθορίζονται με γνώμονα το κέρδος των καπιταλιστών και όχι την προστασία της υγείας και του περιβάλλοντος, εγκυμονούν πολύ σοβαρούς κινδύνους.

Πρόληψη και αντιμετώπιση κινδύνων στα χαρτιά

Η διεθνής εμπειρία από ατυχήματα με πλοία που μεταφέρουν πετρελαιοειδή ή άλλες επικίνδυνες ουσίες, ατυχήματα σε πλατφόρμες εξόρυξης υδρογονανθράκων, αλλά και γενικότερα ατυχήματα μεγάλης έκτασης σε βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή άλλες εγκαταστάσεις μεταφοράς, αναδεικνύει ότι η διαδικασία της πρόληψης των σχετικών κινδύνων δεν είναι μονοδιάστατη.

Μια ουσιαστική και ολοκληρωμένη προστασία από τέτοιου είδους κινδύνους προϋποθέτει πρώτα και κύρια την ολοκληρωμένη εκτίμηση της επικινδυνότητας, δηλαδή τη συνδυασμένη εκτίμηση της **πιθανότητας** να συμβεί κάποιο ατύχημα και της **σοβαρότητας** των συνεπειών του. Αυτή η εκτίμηση προϋποθέτει με τη σειρά της ότι λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των παραγόντων που μπορεί να επηρεάσουν **κάθε δραστηριότητα ξεχωριστά** και κυρίως την **αλληλεπίδρασή** τους.

Το παράδειγμα της εκδήλωσης ενός μεγάλου τεχνολογικού ατυχήματος λόγω σεισμού, πλημμύρας, σαμποτάζ ή **φαινομένου ντόμινο** (αλυσιδωτού ατυχήματος), η αύξηση της πιθανότητας εκδήλωσης ενός ατυχήματος από την αύξηση των δραστηριοτήτων (π.χ. αύξηση μεταφορών σε μια συγκεκριμένη περιοχή), η **πολυπλοκότητα** ανάλογα με τις παραγωγικές και άλλες δραστηριότητες κάθε περιοχής για την αντιμετώπιση ενός ατυχήματος (π.χ. δυσκολίες για την εκκένωση πληθυσμού), η έκταση των συνεπειών από τη **συνεργική επίδραση βλαπτικών παραγόντων** του εργασιακού και ευρύτερου περιβάλλοντος στην ανθρώπινη υγεία και οι κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις, αποτελούν μόνο ορισμένα ενδεικτικά παραδείγματα που υπογραμμίζουν αυτήν την αλληλεπίδραση.

Στο σημερινό καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, **το τι, πώς, πόσο θα παραχθεί, τι δραστηριότητες θα υπάρχουν σε μια περιοχή, πώς θα καθοριστούν οι χρήσεις γης, με τι όρους θα λειτουργεί κάθε δραστηριότητα, καθορίζονται με κριτήριο το κέρδος και όχι με κριτήριο την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών, μεταξύ των οποίων είναι και η εγγενής ασφάλεια, δηλαδή η πρόληψη των κινδύνων στην πηγή τους**. Στον καπιταλισμό τα όποια μέτρα λαμβάνονται για την πρόληψη κάποιων κινδύνων περιορίζονται τόσο, όσο το να υπηρετείται το κριτήριο του κόστους - οφέλους για το κεφάλαιο.

Ο ρόλος του αστικού κράτους στη διασφάλιση της κερδοφορίας του κεφαλαίου αναδεικνύεται από την έλλειψη ουσιαστικού κρατικού ελέγχου, ο οποίος σήμερα δεν εστιάζει στην εργοδοτική ευθύνη. Φυσικά υπάρχουν και οι ελλείψεις σε προσωπικό και μέσα στους αρμόδιους κρατικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς, αλλά και η ανεπάρκεια της ίδιας της νομοθεσίας, που συμβάλλει στο να μην εφαρμόζεται αποτελεσματικά και να υπηρετεί το κεφάλαιο. Αναφερόμαστε σε προδιαγραφές «ασφαλείας» και όρια επικινδυνότητας που δεν διασφαλίζουν τελικά ένα

ουσιαστικό επίπεδο προστασίας, σε κενά της νομοθεσίας (π.χ. απουσία μεθοδολογιών και κριτηρίων για μια σειρά ζητήματα, εξαιρέσεις νομοθεσίας) και κυρίως σε προβλέψεις που **αναθέτουν τον έλεγχο στον ιδιοκτήτη και σε ιδιωτικές εταιρείες που λειτουργούν με γνώμονα το κέρδος, που στην ουσία, ο ελεγχόμενος είναι και ελεγκτής του εαυτού του**. Στην ίδια κατεύθυνση είναι και το πλαίσιο που έχει διαμορφωθεί για τις εργασιακές σχέσεις και τις συνθήκες εργασίας, με αποτέλεσμα την εντατικοποίηση, τις μειώσεις προσωπικού, την ελαστική απασχόληση, τη δουλειά για ένα κομμάτι ψωμί κ.λπ.

Σήμερα, σε επιστημονικό - τεχνικό επίπεδο, υπάρχουν μια σειρά μέτρα για την πρόληψη κινδύνων από ατυχήματα με πετρελαιοειδή και γενικότερα για την πρόληψη της εργασιακής και δημόσιας υγείας και ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος. Ωστόσο, τα μέτρα αυτά δεν εφαρμόζονται από τους ιδιοκτήτες των πλοίων ή των εργοστασίων και άλλων επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, η πρόληψη ναυτικών ατυχημάτων προϋποθέτει ότι έχει διασφαλιστεί η στεγανότητα του πλοίου, ότι το σύνολο του εξοπλισμού και των εγκαταστάσεων διαθέτουν τις προδιαγραφές και τα συστήματα ασφαλείας, ότι έχει γίνει **προληπτική συντήρηση**, ότι υπάρχει **επαρκές και κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό**, ότι οι εργασίες πραγματοποιούνται με βάση διαδικασίες ασφαλείας ακόμη και αν αυτό συνεπάγεται κάποια καθυστέρηση κ.λπ. Αντίστοιχα, η ετοιμότητα αντιμετώπισης ατυχημάτων προϋποθέτει **τον ολοκληρωμένο σχεδιασμό, λαμβάνοντας υπόψη την επικινδυνότητα συνολικά μιας περιοχής**, την πρακτική προετοιμασία, το συντονισμό των εμπλεκόμενων, **την επάρκεια εξοπλισμού**, μέσω και εκπαιδευμένου προσωπικού.

Από τα χαρτιά στην πράξη

Για μια σειρά ζητήματα υπάρχει σχετική νομοθεσία, όπως ενδεικτικά οι κανονισμοί για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος (ΠΔ 55/1988), την εφαρμογή προτύπων ασφαλείας (ΠΔ 88/1997), η Διεθνής Σύμβαση MARPOL για την πρόληψη της ρύπανσης (ν. 1269/1982 και μετέπειτα τροποποιήσεις), τα σχέδια έκτακτης ανάγκης (ΠΔ 11/2002, Αποφ. 611.15/13/2722/2013), η Διεθνής Σύμβαση για τον έλεγχο και διαχείριση του έρματος και των ιζημάτων που προέρχονται από τα πλοία (Ν. 4470/2017), η πυρασφάλεια των πλοίων (ΠΔ 379/1996), οι κανονισμοί λιμένων και φόρτωσης - εκφόρτωσης επικινδύνων φορτίων (Αριθμ. 3131.1/01/99, ΠΔ 405/1995 και τροποποιήσεις τους) κ.ά.

Πώς ελέγχεται όμως στην πράξη η εφαρμογή της νομοθεσίας; Υπάρχει επαρκές προσωπικό στους αρμόδιους ελεγκτικούς μηχανισμούς του κράτους με κατάλληλη εκπαίδευση; Πραγματοποιούνται όλοι οι αναγκαίοι έλεγχοι; Υπάρχουν ο αναγκαίος εξοπλισμός και τα μέσα για να πραγματοποιηθούν οι έλεγχοι; Το γεγονός ότι το «Αγία Ζώνη II» είχε την ώρα του ατυχήματος μόνο 2 άτομα πλήρωμα, με σοβαρά προβλήματα ασφαλείας που έχουν καταγγελθεί, είναι ενδεικτικά παραδείγματα της ελλιπούς εφαρμογής ακόμα και της υπάρχουσας νομοθεσίας.

Η πρόθεση της κυβέρνησης να αποδυναμώσει ακόμη περισσότερο τον κρατικό **έλεγχο, παραδίδοντας την ελεγκτική δραστηριότητα των πλοίων στους νηογνώμονες**, δηλαδή σε ιδιωτικούς φορείς, θα επιδεινώσει ακόμη περισσότερο τη σημερινή κατάσταση.

Αντίστοιχα, αναδεικνύονται ερωτήματα σχετικά με το αν τα **σχέδια έκτακτης ανάγκης** που, στην καλύτερη περίπτωση, υπάρχουν στα χαρτιά, **λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των κινδύνων**, αν υπάρχει **επαρκές προσωπικό** με κατάλληλη εκπαίδευση, αν υπάρχει **κατάλληλη προετοιμασία** για τον αποτελεσματικό συντονισμό πολλών και διαφορετικών φορέων, **αν προβλέπονται οι κατάλληλες διαδικασίες αντιμετώπισης, αν τα σχέδια έχουν δοκιμαστεί με ασκήσεις ετοιμότητας, αν υπάρχει και μπορεί γρήγορα να αξιοποιηθεί ο αναγκαίος σύγχρονος εξοπλισμός και τα μέσα** (π.χ. κατάλληλα φράγματα, μέσα συλλογής πετρελαίου, απορρυπαντικά σκάφη, μέσα παρακολούθησης της ρύπανσης, μέσα επικοινωνίας κ.ά.), αν έχουν προβλεφτεί συγκεκριμένες διαδικασίες και μέσα προστασίας της υγείας και ασφαλείας του προσωπικού έκτακτης ανάγκης κ.λπ. Η ολέθρια καθυστέρηση στην αντιμετώπιση του ναυαγίου του «Αγία Ζώνη II» έφερε στη δημοσιότητα τις τραγικές ελλείψεις στον τομέα αυτόν.

Το νομοθετικό πλαίσιο θέτει ότι ο ιδιοκτήτης του πλοίου είναι αυτός που έχει την ευθύνη για την αντιμετώπισή του αρχικά, δίνοντας τη δυνατότητα ανάθεσης σε **ιδιωτικές εταιρείες** για την απορρύπανση. **Τίθενται ερωτήματα όπως:** Πώς διασφαλίζεται μέσα από αυτό το πλαίσιο **ότι θα ληφθούν έγκαιρα και αποτελεσματικά** όλα τα αναγκαία μέτρα για την προστασία των ανθρώπων και του περιβάλλοντος σε περίπτωση ατυχήματος; Πώς ελέγχεται ο κάθε ιδιοκτήτης πλοίου ότι έχει τη δυνατότητα να αντιμετωπίσει τέτοιου είδους περιστατικά; Πώς διασφαλίζεται **η αποτελεσματικότητα επέμβασης**, όταν αυτή πραγματοποιείται από ιδιωτικές εταιρείες που λειτουργούν με κίνητρο την κερδοφορία τους; Εξάλλου, είναι ενδεικτικό ότι ακόμη δεν έχει εκδοθεί ούτε καν η Υπουργική Απόφαση που αναφέρεται στο ΠΔ 55/1998, που θα προσδιόριζε τις προδιαγραφές λειτουργίας εξοπλισμού και την ικανότητα να αντιμετωπίζουν περιστατικά ρύπανσης οι συγκεκριμένες εταιρείες!

Το σύνολο **των εμπλεκόμενων φορέων και των παραμέτρων** που αλληλεπιδρούν σε περίπτωση ενός μεγάλου ατυχήματος σε μια περιοχή (π.χ. δήμοι, διαφορετικές κρατικές υπηρεσίες αντιμετώπισης, πολλές και διαφορετικές επιχειρήσεις και άλλες δραστηριότητες η καθεμία με διαφορετικό κατακτημένο επίπεδο ασφαλείας και διαφορετικούς κινδύνους) υπογραμμίζει **την πολυπλοκότητα του θέματος**, που δεν αντιμετωπίζεται απλά με το να υπάρχουν ή να επικαιροποιηθούν στα χαρτιά κάποια σχέδια αντιμετώπισης. Υπάρχουν πολλές πηγές αβεβαιότητας, που δυσκολεύουν αντικειμενικά την εκτίμηση της επικινδυνότητας. Αυτές μπορεί να σχετίζονται π.χ. με τη δυσκολία **γνώσης σε πραγματικό χρόνο** παραμέτρων του ατυχήματος και του συνόλου των δραστηριοτήτων και των κοινωνικών ομάδων που μπορεί να πληγούν, με τις καιρικές συνθήκες, με μεθοδολογικά ζητήματα και με διάφορους αστάθμητους παράγοντες. Μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο, **η εκτίμηση της έκτασης του προβλήματος**, που με τη σειρά της θα οδηγήσει στη λήψη αποφάσεων για την κατάλληλη στρατηγική αντιμετώπισης ενός ατυχήματος (π.χ. ποιο επίπεδο σχεδιασμού θα ενεργοποιηθεί, ποιο είδος προστατευτικών ενεργειών θα επιλεγεί για τον πληθυσμό κ.ά.), αποτελεί μια πολύπλοκη διαδικασία. Αναδεικνύεται ότι στην πραγματικότητα **απουσιάζει σήμερα ένα πλαίσιο ουσιαστικής αντιμετώπισης που θα λαμβάνει υπόψη την ολοκληρωμένη εκτίμηση της επικινδυνότητας με βάση και την αλληλεπίδραση διαφόρων δραστηριοτήτων**.

Της
Εύης ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ*

*Η Εύη Γεωργιάδου είναι μέλος της Ομάδας Περιβάλλοντος του Τμήματος Οικονομίας της ΚΕ του ΚΚΕ

